

Cecilia Bartoli

La Cenerentola de Rossini

Màrius Sampere,
***Ignosi* (2015)**

“Seguim, seguim l’atleta croat, el cavaller sense donzella,
seguim cap als flairosos llimoners de la infantesa,
seguim enrere i més enrere, obeïm el designi,
no parem fins a topiar amb l’obstacle de la presència pròpia,
morim en esperit, morim en efecte”

Programa

Palau 100
Dijous, 25.10.2018–20h
Sala de Concerts

Cecilia Bartoli, Angelina
Edgardo Rocha, Don Ramiro
Alessandro Corbelli, Dandini
Carlos Chausson, Don Magnifico
Rosa Bove, Tisbe
Martina Jankova, Clorinda
José Coca, Alidoro
Les Musiciens du Prince-Monaco
Gianluca Capuano, director

Claudia Bleresh, dissenyadora d'escenari
Aurelio Scotto, mestre i assistent del cor

Gioachino Rossini (1792-1868)

La Cenerentola (versió concert)

ACTE I

95'

- 1 Introducció *No no no, non v'è* (Clorinda, Tisbe, Angelina, Alidoro, Cor)
- 2 Cor *O figlie amabili di Don Magnifico* (Cor, Angelina, Clorinda, Tisbe, Alidoro)
- 3 Cavatina *Miei rampolli femminini* (Don Magnifico)
- 4 Duet *Un soave non so che* (Ramiro, Angelina)
- 5 Cor i Cavatina *Scegli la sposa* (Cor) e *Come un'ape nei giorni d'aprile* (Dandini)
- 6 Quintet *Signor, una parola* (Angelina, Don Magnifico, Ramiro, Dandini, Alidoro)
- 7 Ària *Là del ciel nell'arcano profondo* (Alidoro)
- 8 Cor *Conciossiacosache* (Cor, Don Magnifico)
- 9 Quartet *Zitto zitto, piano piano* (Ramiro, Dandini, Clorinda, Tisbe)
- 10 Quintet *Parlar... pensar... vorrei* (Clorinda, Tisbe, Ramiro, Dandini, Alidoro)
- 11 Final *I Signora Altezza in tavola* (Don Magnifico, Clorinda, Tisbe, Angelina, Ramiro, Dandini, Alidoro, Cor)

ACTE II

70'

- 12 Ària *Sia qualunque delle figlie* (Don Magnifico)
- 13 Recitatiu i Ària *E allor... se non ti spiaccio* (Dandini, Angelina, Ramiro, Alidoro) e *Si, ritrovarla io giuro* (Ramiro, Coro)
- 14 Duet *Un segreto d'importanza* (Dandini, Don Magnifico)
- 15 Cançó *Una volta c'era un re* (Angelina)
- 16 Temporal
- 17 Sextet *Questo è un nodo avviluppato* (Dandini, Ramiro, Don Magnifico, Angelina, Clorinda, Tisbe)
- 18 Cor i Rondó *Della fortuna instabile* i *Nacqui all'affanno* (Cor, Ramiro, Angelina, Don Magnifico)

La Ventafocs de Bartoli, vint anys després

Cecilia Bartoli torna al Palau de la Música Catalana en la gira de commemoració del cent-cinquantè aniversari de la mort de Giacchino Rossini (1968) amb un dels papers icònics de la seva carrera, el rol protagonista de *La Cenerentola*. De fet, el seu retorn a Barcelona en un rol operístic és històric.

Bartoli no ha interpretat cap òpera sencera a Barcelona des del seu debut al Gran Teatre del Liceu un llunyà 1991 –encara a l'antic Teatre!– com a Rosina d'*Il barbiere di Siviglia* de Rossini. Ha plogut molt des d'aleshores, però sens dubte la cantant romana segueix posseint la gràcia, el virtuosisme i la seva tècnica insòlita a l'hora d'abordar la *coloratura* que l'han fet reina indubtable del repertori rossinià i de molts altres repertoris.

Llegir amb ulls i pensament del segle XXI el conte de *La Ventafocs* pot remoure consciències. En un temps en què la reivindicació per la igualtat de drets de les persones al marge del seu gènere està a l'ordre del dia, la història de la jove Ventafocs pot resultar irritant per als que veuen en la intermediació del príncep blau com a “salvador” de la pobra Ventafocs un exemple del domini patriarcal. Però si llegim més enllà del caràcter romàntic en què s'enquadra la història, *La Ventafocs* pot

ser llegit també en clau d'apoderament de la dona.

Val la pena fer una breu aproximació a l'origen del conte per entendre que en els matisos de la seva transmissió –recordem-ho, de tradició oral– s'amaga informació molt interessant per entendre la lectura que Gioachino Rossini fa del conte. *La Cenerentola*, ossia *La bontà in triunfo* amb llibret de Jacopo Ferretti es basa en el famós conte popular de *La Ventafocs* que Charles Perrault va escriure l'any 1697 amb el títol de *Cendrillon ou La petite pantoufle de verre*, és a dir, *La Ventafocs o la sabateta de vidre*. És la versió de Charles Perrault, i no la posterior que els germans Grimm van recollir al seu recull de contes de fades *Kinder und Hausmärchen*, la que ha acabat essent la versió més coneguda internacionalment, en gran part gràcies a la pel·lícula de dibuixos animats que la factoria Disney en va fer l'any 1950, que en va permetre la transmissió a nivell internacional.

Qui no recorda la pel·lícula de Disney? La Ventafocs és una noieta jove i gràcil que ha d'atendre les excèntriques demandes de la seva madrastra –prototipus de bruixa típica dels contes– i germanastres –lletges com un pecat. La intercessió d'una fada padrina facilitada que aquesta pugui anar al ball, on coneixerà el príncep blau que en queda enamorat. La resta de la història, sabateta de vidre extraviada inclosa, la coneixen sobradament. Sens dubte Disney ha fet ben poc per reivindicar la dignitat de la dona: o bé és una joveneta estúpida, o bé és una bruixa dolenta i egoïsta, o bé és una jove indefensa que necessita ser salvada per un príncep blau, solució per a tots els seus problemes.

Ara bé, a *La Cenerentola* de Rossini, si bé la història s'assembla a la narrada per Perrault, Disney *e tutti quanti...*, les coses són subtilment diferents. Podríem dir que, de forma subliminar, Rossini fa servir la música per explicar-nos la mateixa història amb un altre punt de vista, en què la Ventafocs està ben lluny de la imatge fràgil i inútil que Disney s'ha empès a dibuixar reiteradament. Per començar, en lloc d'una madrastra malvada i bruixa, tenim un pare –Don Magnifico– absolutament babau i avariós, que busca ascendir socialment casant alguna de les seves dues filles amb el príncep Ramiro. El príncep Ramiro, al seu torn, resulta un jove prou astut com per voler escollir personalment l'esposa i trobar una dona que l'estimi per com és, no pel seu títol. Per aquest motiu intercanvia papers amb el seu majordom, Dandini, el qual es fa passar pel príncep. En arribar a la casa de la família de la Ventafocs, pare i filles intenten encisar el majordom esdevingut príncep, mentre que el veritable príncep para atenció en Angelina (la Ventafocs), de qui s'enamora a l'instant; una atracció manifestament recíproca. Alidoro, preceptor del príncep Ramiro –personatge alternatiu al de la fada padrina– investiga l'origen de la Ventafocs i afavoreix que aquesta pugui anar al ball. Allà, el príncep, encara en el paper de majordom, queda torbat per la bellesa d'Angelina, però no reconeix en ella la jove criada de la qual s'ha enamorat. Angelina confessa a Dandini, encara en el paper de príncep, estar enamorat del seu criat, fet que encén la il·lusió de Ramiro. Angelina marxa no sense abans deixar un braçat com a penyora d'amor al fals patge, que promet trobar-la. Ramiro trobarà finalment la seva estimada i li revelarà la seva veritable identitat per a sorpresa de tota la família. Aquest context ens explica que, per a Rossini, la *Cenerentola* és una noia amb les idees molt clares i una integritat indestructible. També ho és el personatge de Ramiro, que busca en l'amor d'Angelina una companya de vida i una persona amb valors morals, i el d'Alidoro, clau en una lectura del conte en què la integritat moral juga un paper rellevant.

En aquest context, Rossini posa al servei de l'expressió dels caràcters la seva magnífica intuïció

musical. Dandini, Don Magnifico i les germanes Clorinda i Tisbe són papers amb una càrrega còmica evident i Rossini sap descriure-ho musicalment, específicament amb la tècnica del *canto silabato*.

“...si llegim més enllà del caràcter romàntic en què s'enquadra la història, La Ventafocs pot ser llegit també en clau d'apoderament de la dona.”

Especialment en el paper de Don Magnifico, Rossini imprimeix una comicitat gairebé ridícula en les dues àries “Miei rampolli femminini” i a “Sia qualunque delle figlie”, que sumen efectes malsonants conseqüència de la pressa amb què ha de ser introduït el text. En canvi, a Ramiro, Angelina i, fins i tot, Alidoro, els atorga papers de gran factura belcantista, en què tots tres cantants han de demostrar la bellesa en el cant legato, però també expressar l'alegria a través de la pràctica de la *coloratura* de gran virtuosisme: Alidoro amb “Là del ciel nell'arcano profondo”, Ramiro en la magnífica ària “Si, ritrovarla io giuro” i Angelina en el rondó final “Nacqui all'affanno”. Per últim, l'alegria marca de la casa de Rossini troba en els números concertants, com ja va fer a *Il barbiere di Siviglia*, moments de gran efecte teatral: “Signor... Altezza, è in tavola” al final de l'acte primer i “Questo è un nodo avviluppato” a l'acte segon ens recorden molt l'òpera més popular de Rossini. No obstant això, *La Cenerentola* va ser estrenada només onze mesos després d'*Il barbiere di Siviglia* i és de sobres conegut l'hàbit del compositor de Pesaro –com el de tants compositors de l'època– de reciclar les seves melodies d'èxit emprant-les en obres posteriors. Ara en diríem plagis, aleshores en deien “ser pràctic”. I és que la pròpia història de la Ventafocs ens demostra que la història canvia depenent del punt de vista amb què la llegeixes.

Mercedes Conde Pons
Directora de la «Revista Musical Catalana»

Aquell any...

1817

Música

Gioachino Rossini estrena al Teatro Valle de la ciutat de Roma l'òpera *La Cenerentola, ossia La bontà in trionfo*, només un any després de l'estrena d'un altre títol significatiu del seu catàleg: *Il barbiere di Siviglia*. A Catalunya *La Cenerentola* no tardarà d'arribar i la primera representació es farà l'abril del 1818 al Teatre de la Santa Creu de Barcelona, actualment Teatre Principal.

Història

Entre els mesos de març i maig d'aquell any té lloc l'anomenada Revolució Pernambucana, amb la qual la regió de Pernambuco, al nord-est del Brasil, voldrà esdevenir un Estat independent i constituir-se en república, tot desvinculant-se de la cort portuguesa. No serà possible i la revolta serà neutralitzada per les tropes portugueses fidels al govern colonial. Només cinc anys després el Brasil proclamarà la seva independència de Portugal.

Art

Mor a París el pintor Martin Drolling. La seva obra més coneguda és *Interior d'una cuina*, realitzada dos anys abans de la seva mort. Aquest quadre, que es pot contemplar al Museu del Louvre, té associat una llegenda que diu que Drolling l'hauria pintat utilitzant un pigment provinent dels cors embalsamats de diversos monarques i personatges reials. També va ser pare i mestre de Michel-Martin Drolling i Louise-Adéone Drolling.

Cultura

Lord Byron acaba i publica *Manfred*, el seu poema dramàtic amb elements sobrenaturals, iniciat l'any anterior. Robert Schumann compondrà la música d'escena del mateix títol inspirant-se en aquest text; i anys després Txaikovski farà el mateix i escriurà la seva *Simfonia Manfred*. Fins i tot el filòsof Friedrich Nietzsche compon una *Meditació sobre Manfred*, per a piano a quatre mans, a partir de l'obra de Lord Byron.

Ciència

El baró alemany Karl Christian Ludwig Drais inventa un vehicle de dues rodes que anomena *laufmaschine* (màquina de córrer), que és considerat la primera bicicleta. Posteriorment, en honor del seu creador, se li va donar el nom de Draisina.

També es coneixerà amb el terme velocípede. Aquesta bicicleta primitiva no té pedals i es mou per l'impuls amb els peus de la persona que la munta.

Biografies

Cecilia Bartoli, mezzosoprano - *Angelina*

El cant de Cecilia Bartoli resulta incomparable i la crítica busca noves metàfores que la defineixin, per això s'ha pogut llegir que a la seva gola “viu un niu de rossinyols”. Les estadístiques confirmen que és l'artista clàssica actual amb més èxits.

Ha venut més de dotze milions de CD o DVD. Sempre a punt per a la descoberta, ha gaudit de l'èxit mundial amb projectes magnífics i construïts acuradament al voltant d'un tema. *The Vivaldi Album*, *Italian Arias* (de Gluck), *The Salieri Album*, *Opera proibita*, *Maria*, *Sacrificium*, *Mission* i *St Petersburg*, tots amb nombrosos premis, especialment cinc Grammys.

Actua en concerts a les sales més prestigioses d'Europa, Amèrica, Àsia i Austràlia. Aquests darrers temps ha col·laborat amb els millors grups especialitzats en instruments antics. Igualment, es relaciona amb les més grans orquestres simfòniques; amb l'Orquestra Filharmònica de Viena té una col·laboració clau en aquest camp. L'any 2016 la seva iniciativa menà a la creació dels Musiciens du Prince-Monaco, una nova orquestra amb instruments antics dels quals és la directora artística.

El 2012 va ser nomenada directora artística del Festival de Pasqua de Salzburg, vinculació que s'ha renovat fins al 2021. La seva capacitat per reunir el que és conceptual amb l'artístic, troba a Salzburg un camp de desenvolupament ideal. És igualment un dels llocs privilegiats on exerceix el seu art de cantant lírica. L'any 2018, el Festival fou dedicat a Gioacchino Rossini, amb motiu del 150è aniversari de la seva mort. Ha interpretat el paper dominant i emancipador

d'Isabella de la seva òpera *L'italiana in Algeri*. Dedicarà el programa del Festival del 2019 a la memòria dels castrats, amb el lema “Veus celestials” i la interpretació de l'òpera *Alcina* de Händel en una nova producció de Damiano Michieletto i Gianluca Capuano i amb Les Musiciens du Prince-Monaco. El repartiment compta amb Philippe Jaroussky i Cecilia Bartoli en el paper principal.

Cecilia Bartoli va néixer a Roma, i la seva mare, Silvana Bazzoni, li va ensenyar cant i va ser la seva única professora. Daniel Barenboim, Riccardo Muti, Herbert von Karajan i Nikolaus Harnoncourt han tingut el desig de treballar amb ella des dels seus inicis. Ha estat nomenada membre d'honor d'importants institucions, com la Royal Academy of Music de Londres i la Reial Acadèmia Sueca de Música, i el 2012 esdevingué doctora *honoris causa* per l'University College de Dublín. També ha rebut el Premi Léonnie-Sonning (2010), el Premi Herbert von Karajan a Baden-Baden (2012) i el Polar Prize a Estocolm (2016). Així mateix, a Itàlia li atorgaren el títol de Cavaliere, a França el de Chevalier de la Légion d'Honneur i Officier des Arts et des Lettres i l'any 2013 va obtenir la medalla de l'Ordre du Mérite Culturel a Mònaco.

www.ceciliabartoli.com

Edgardo Rocha, tenor
- *Don Ramiro*

Nascut el 1983 a l'Uruguai, hi va obtenir els diplomes de director de cor i d'orquestra. Erudit de la Fundació Chamangá, va estudiar durant dos anys amb Beatrice Pazos i Raquel Pierotti. El 2008 es va instal·lar a Itàlia per ampliar coneixements amb Salvatore Fisichella. El 2010 va cantar *Gianni di Parigi* de Donizetti al Festival de Martina Franca, després *La Cenerentola* al Teatro Lirico de Càller i al Circuit d'Òperes de la Llombardia. Posteriorment ha actuat a *Così fan tutte* a Nàpols i Torí, *L'échelle de soie* i *Otello* de Rossini a Zuric, *Il barbiere di Siviglia* a Nàpols, Lausana, Zuric, Munic, València, Madrid, Viena i París; *La gazza ladra* i *Don Pasquale* a La Scala de Milà, *La Cenerentola* a Seattle i Sevilla, *I puritani* a Stuttgart, *La donna del lago* al Festival de Pasqua de Salzburg, *l'Stabat Mater* de Rossini a Londres i Torí, i *L'italiana in Algeri* a Barcelona. Ha participat en la producció de *La Cenerentola* retransmesa en directe des de Torí a diversos països.

Alessandro Corbelli,
baríton – *Dandini*

Nascut a Torí, va estudiar cant amb Giuseppe Valdeno i amb Claude Thiolas. Després de debutar als 22 anys, es va imposar com a intèrpret de bel canto i mozartí. Té una estreta vinculació amb La Scala de Milà: *Così fan tutte*, *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, *Le Comte Ory*, *Fedora*; Covent Garden: *L'italiana in Algeri*, *Così fan tutte*, *Don Pasquale*, *Il turco in Italia*, *La fille du régiment*, *Il barbiere di Siviglia*, *Adriana Lecouvreur*; Opéra de París: *L'italiana in Algeri*, *Così fan tutte*, *Madame Butterfly*, Gianni Schicchi, *La fille du régiment*; Staatsoper de Viena i Metropolitan de Nova York. Així mateix, canta a Munic, Ginebra, Madrid, Barcelona, Roma, Nàpols, Torí, Los Angeles, Chicago, als festivals d'Edimburg, Glyndebourne, Salzburg, Ais de Provença, Festival Rossini de Pesaro... A *La Cenerentola* encarna amb gran esplendor els papers de Dandini (La Scala, Opéra de París, Covent Garden, Staatsoper de Viena, Met) i Don Magnifico (Met, Chicago, Viena, Roma).

Carlos Chausson,
baix-baríton
- *Don Magnifico*

Nascut a Saragossa, va realitzar els estudis musicals a l'Escuela Superior de Canto de Madrid amb Lola Rodríguez Aragón. Seguidament es va instal·lar als Estats Units, on va obtenir un màster de música per la Universitat de Michigan. Després del seu debut escènic amb Masetto (*Don Giovanni*) a San Diego, va ser contractat per altres teatres americans i posteriorment pels més grans escenaris europeus. Va debutar a La Scala amb *Adriana Lecouvreur*. Convidat habitual de l'Òpera de Zuric, hi ha cantat *Le nozze di Figaro* i *Così fan tutte* amb Harnoncourt, *Il barbiere di Siviglia*, *L'italiana in Algeri*, *Adriana Lecouvreur*, *La fille du régiment*, *Il trovatore* i *Fedora*. Entre els títols més destacats de les últimes temporades, cal esmentar *Il barbiere di Siviglia* a Berlín, Hamburg i Madrid; *La Cenerentola* a París, Dresden, Zuric i Roma; *Così fan tutte* a Lausana, Zuric i Berlín; *L'italiana in Algeri* a Munic; *La forza del destino*, *Le nozze di Figaro* i *La Cenerentola* al Teatro Real de Madrid, i *Le nozze di Figaro* a l'Staatsoper de Viena.

Rosa Bove,
mezzosoprano - *Tisbe*

Nascuda a Salern, estudià cant i seguí els estudis universitaris a Nàpols. A partir de l'any 2002 va començar a interpretar en diferents escenaris italians el repertori religiós; també ha cantat *Confitebor tibi Domine* de Pergolesi a Bolonya, sota la direcció de Claudio Abbado (enregistrat per Deutsche Grammophon). Més recentment ha participat a *La traviata* i *L'Olimpiade* de Pergolesi al Teatro di San Carlo de Nàpols, *Le nozze di Figaro* (Cherubino) al Festival de Byblos (al Líban), *Lo frate 'nnamorato* de Pergolesi al Festival Pergolesi Sponcini de Jesi, *L'Artaserse* de Hasse al Festival de Martina Franca, *L'Echelle de soie* i *La flauta màgica* a La Fenice de Venècia, *Iphigénie en Tauride* al costat de Cecilia Bartoli al Festival de Salzburg, i l'any 2016 *Norma*, tot debutant al Teatre dels Camps Elisis. Així mateix, ha ofert *L'occasione fa il ladro* de Rossini a La Fenice i *L'italiana in Algeri* al Festival de Salzburg 2018.

CELLINI MOONPHASE

Una celebración de la tradición relojera que presenta
una elegancia eterna desde una perspectiva contemporánea.
No solo marca el tiempo. Marca su época.

TOUS
PASEO DE GRACIA 18
PASEO DE GRACIA 75
AV. DE PAU CASALS 18
BARCELONA

ROLEX BOUTIQUE

CELLINI MOONPHASE

Martina Jankova, soprano – *Clorinda*

És suïssa amb arrels txeques i està especialitzada en música de Mozart i barroca. Va debutar a La Scala el 2016. També ha cantat òperes de Haydn, Beethoven, Humperdinck, Verdi i Rossini, entre d'altres.

Va oferir una gira europea amb Les Arts Florissants i William Christie. El 2017 va debutar amb l'Orquestra de Cleveland i Franz Welser-Möst com a Mélisande a *Pelléas et Mélisande* de Debussy.

Com a concertista, ha cantat sota la batuta de directors com ara J. Belohlávek, I. Bolton, B. de Billy, R. Chailly, I. Fischer, J. Eliot Gardiner, D. Gatti, Ph. Herreweghe, Ch. Mackerras, A. Marcon, N. Marriner, T. Pinnock, S. Rattle i W. Sawallisch, entre d'altres. I amb les orquestres filharmòniques de Berlín i Munic, Txeca, Gewandhaus de Leipzig, Orquestra del Festival de Budapest, Gustav Mahler Jugendorchester, Filharmònica d'Israel, Orquestra de Cleveland... Martina Janková també ha ofert recitals de lied al Festival de Salzburg.

Tè nombrosos enregistraments en CD i DVD, el més recents quals: *Prague-Vienna, journey in songs*, amb obres de Haydn, Koželuh, Mozart, Rösler, Tomašek, Vorišek i Kalivoda, guardonat amb el Diapason d'Or 2018, i *Moravian folk songs* de Leoš Janáček.

José Coca, baix – *Alidoro*

Nascut a Cochabamba (1989), va estudiar piano i cant a la Universitat d'Arizona, estudis que enllestí a l'Haute École de Musique de Basilea el 2015. Ha assistit a masterclasses amb Silvana Bazzoni.

Debutà el 2013 a *Rigoletto* (Sparafucile) a Zuric. El 2015 va fer *La Dame blanche* (Paysan) a Zuric i participà a la clausura del Menuhin Festival a Gstaad. Des del 2016 és membre de l'Opernstudio al Teatre de Basilea, ha actuat com a bandit d'*Els tres cabells d'or del diable*, Capulet/Benvolio de *Romeu i Julieta* de Blacher, i en *Melancholia*, dirigit per Andrea Marcon. També en *The cricket recovers*, *Robin Hood* i *Alcina*, amb La Cetra Barockorchester. El 2017 actuà al festival Stars and Rising Stars a Munic amb Cecilia Bartoli, i debutà a *El rapte del serrall* (Osmin) a la Schlossoper Haldenstein.

El 2018 ha col·laborat amb Cecilia Bartoli al Festival de Salzburg (*L'italiana in Algeri*) i al de Lucerna (*La Cenerentola*). Ha fet gira amb L'olimpiade de Vivaldi (La Cetra Barockorchester, Andrea Marcon). També col·labora amb les orquestres Simfònica de Basilea, del Menuhin Festival i la Capriccio Barock. I cantarà la *Missa en Si menor* de Bach a l'Usedom Music Festival.

Les Musiciens du Prince-Monaco

Aquesta orquestra de música barroca va ser fundada el 2016 al Principat de Mònaco per iniciativa de Cecilia Bartoli en col·laboració amb Jean-Louis Grinda, director de l'Òpera de Montecarlo, i el suport del príncep Albert II i la princesa de Hannover.

Des d'aleshores Les Musiciens du Prince-Monaco i Cecilia Bartoli fan una gira pels grans escenaris europeus, aclamats pel públic i lloats per la premsa internacional.

La cantant i directora artística Cecilia Bartoli ha reunit els millors especialistes del món en instruments d'època, músics que ha conegut durant la seva carrera. La finalitat és disposar d'una orquestra inspirada en les tradicions musicals dels segles XVII i XVIII, habituals a les corts reials, principesques i tsaristes d'Europa. Artísticament posa la mirada en els grans mestres de la música barroca, com Händel i Vivaldi, però també inclou el repertori de Rossini. Un altre objectiu essencial és despertar la curiositat del públic mitjançant obres que mai no han estat interpretades, o poques vegades al llarg dels darrers segles, i amb una orquestra que té una paleta de flexibilitat i sons molt diferent d'una orquestra moderna.

El seu concert inaugural va tenir lloc el 8 de juliol de 2016 al Pati Reial del Palau de Mònaco. El novembre del mateix any Les Musiciens du Prince-Monaco i Cecilia Bartoli van iniciar la seva primera gira per Europa.

El 2017, compromesa amb el bicentenari de *La Cenerentola* de Rossini, Cecilia Bartoli i Les Musiciens du Prince-Monaco, sota la batuta de Gianluca Capuano, van iniciar la seva segona gira europea. També han

actuat als festivals Whitsun i d'Estiu de Salzburg per a una versió escènica d'*Ariodante* i concertant de *La donna del lago*.

La temporada 2017-18, a petició de Jean-Louis Grinda (director de l'Òpera de Montecarlo) van oferir *La Cenerentola* en la versió històrica de Jean-Pierre Ponnelle, actuacions que van tenir les entrades exhaurides.

Aquesta primavera ha actuat a Salzburg i Pavia

“La cantant i directora artística Cecilia Bartoli ha reunit els millors especialistes del món en instruments d'època”

amb Javier Camarena, on el programa amb el tenor mexicà va ser enregistrat (Decca), CD produït per la Cecilia Bartoli Music Foundation.

Després del “Concert Vivaldi” el 25 de juliol de 2018 al Palau de Mònaco, iniciarà una gira europea: Suïssa, Luxemburg, Bèlgica, Holanda, França, Àustria, Itàlia i Alemanya, primer amb una reestrena de *La Cenerentola* i després amb el programa del “Concert Vivaldi”. L'estiu del 2019 actuarà a Salzburg amb l'*Alcina* de Händel i en un únic concert titulat “Farinelli and friends”, en què Philippe Jaroussky, Cecilia Bartoli i altres artistes retran homenatge als *castrati*.

www.opera.mc

Gianluca Capuano, director

Nascut a Milà, és titulat en orgue, composició i direcció pel Conservatori d'aquesta ciutat; posteriorment s'especialitzà en repertori antic a l'Scuola Civica. Es va convertir en solista i director a Europa, als Estats Units, Rússia i el Japó. L'any 2006 va fundar el conjunt instrumental i vocal de música antiga Il Canto di Orfeo. Reconegut en el repertori barroc i clàssic, el 2016 va dirigir *Norma* amb Cecilia Bartoli en el paper principal

als festivals d'Edimburg, Baden-Baden i al Teatre dels Camps Elisis. Recentment ha dirigit *La Cenerentola*, igualment amb Cecilia Bartoli, a l'Òpera de Montecarlo després d'una gira per Dortmund, Hamburg, Amsterdam, Martigny, Versailles i Luxemburg. Aquesta temporada participa en la gira europea de Cecilia Bartoli i Les Musiciens du Prince-Monaco.

Les Musiciens du Prince-Monaco

Orquestra

Violins I

Andrès Gabetta*
Barbara Altobello
Svetlana Fomina
Ágnes Kertész
Muriel Quistad
Yukie Yamaguchi

Violins II

Chiara Zanisi*
Laura Cavazzuti
Vincent Durand
Roberto Rutkauskas
Catherine Van de Geest
Andrea Vassalle

Viols

Patricia Gagnon*
Gabrielle Kancachian
Emanuele Marcante
Bernadette Verhagen

Violoncel·ls

Joseph Crouch*
Nicola Brovelli
Anna Camporini

Arpa - Timpani

Luca Quintavalle

Contrabaixos

Roberto Larrino
Maria Vahervuo

Flautes

Anne Parisot
Rebekka Brunner

Clarinets

Francesco Spendolini
Isaac Rodriguez

Oboès

Pier Luigi Fabretti
Astrid Knöchlein

Trompes

Christian Binde
Jimeno Jairo

Fagots

Tomasz Wesolowski
Takako Kunugi

Trompetes

Thibaud Robinne
Sebastien Schärr

Trombons

Valerio Mazzucconi

* Principal

Cor

Tenors I

Massimo Altieri
Matthew Bridle
Nicolo La Farciola
Matteo Michi
Marco Pollone
Baltazar Zuniga

Tenors II

Paolo Borgonovo
Benoit Gunalons
Marco Muller
Mattia Muzio

Barítons

Matteo Mazzoli
Gianluca Monti
Pascal Terrien

Baixos

Andrea Goglio

Celebraciones de Gioacchino Rossini

El Istituto Italiano de Cultura suporta la música Italiana

El Instituto Italiano de Cultura de Barcelona tiene la misión de promover la lengua y la cultura italiana en todas sus formas. Con el objetivo de dar a conocer lo mejor de la creatividad y del talento italiano, impulsa iniciativas y organiza eventos de cultura contemporánea con una mirada especial al diseño y al arte, sin olvidar las artes escénicas, la música, la literatura.

El Instituto Italiano está a la vanguardia en la enseñanza y la certificación de la lengua italiana y cuenta con profesores nativos altamente especializados.

¡Ven a conocernos!

www.iicbarcellona.esteri.it
Passatge Méndez Vigo, 5 - Barcelona

Playlist

Amb les variants introduïdes per Rossini, *La Cenerentola* està basada en el conte de *La Ventafocs*, heroïna del popular conte de fades de Charles Perrault. Els contes ha estat font d'inspiració d'algunes partitures inoblidables. En revisem alguns?

Antonín Dvořák: *Rusalka*

Adaptació lliure del conte de *La sirenetta* de Hans Christian Andersen, estrenada l'any 1901, és musicalment molt bella i amb certa influència wagneriana; recull ballades tradicionals txeques com a leitmotiv. R. Fleming, B. Heppner, D. Zájick, Orquestra Filharmònica Txeca, Ch. Mackerras, Decca

Philippe Boesmans: *Pinocchio*

Inspirat en *Les aventures de Pinotxo* del florentí Carlo Collodi, es va estrenar el juny del 2017 fruit de l'encàrrec del Festival d'Ais de Provença. L'òpera en rebaixa la part dolça per tornar la trama a la realitat més crua. S. Degout, V. Le Texier, Ch. Briot, Orchestre de La Monnaie, P. Davin, Cypres

Unsuk Chin: *Alice in Wonderland*

Adaptació del llibre de Lewis Carroll, és la primera òpera d'aquesta compositora sud-coreana. Deixeblla del gran György Ligeti, Chin va estrenar l'any 2007 la seva única òpera fins ara, sota la direcció de Kent Nagano. S. Matthews, J. Rempe, D. Henschel, Bayerisches Staatsorchester, K. Nagano, DVD, Euroarts

Engelbert Humperdinck: *Hänsel und Gretel*

Estrenada l'any 1893 sota la direcció de Richard Strauss, explica el cèlebre conte dels germans Grimm. Aquesta òpera wagneriana per a nens es va estrenar al Liceu l'any 1901 amb llibret traduït al català per Joan Maragall. Humperdinck va ser assistent de Wagner al Festival de Bayreuth. B. Fassbaender, L. Popp, W. Berry, Wiener Philharmoniker, G. Solti, Decca

Serguei Prokófiev: *Zolouchka (La Ventafocs)*

Escrit entre el 1940 i el 1944, mentre Prokófiev estava escrivint la seva òpera *Guerra i pau*, aquest ballet es va estrenar al Teatre Bolxoi. Per la seva música alegre i les melodies líriques ha gaudit del favor del públic. London Symphony Orchestra, A. Previn, EMI

Piotr Íltx Txaikovski: *La bella dorment*

En el seu nom en rus, *Spiashchaia krasavitsa*, és un ballet en tres actes basat en el conte de Perrault i amb coreografia de Marius-Alphonse Petipa. Es va estrenar al Teatre Mariïnski de Sant Petersburg l'any 1890. Enguany celebrem els dos-cents anys del naixement de Petipa, creador dels moviments escènics de les presentacions de *La bella dorment*, *El trencaous* i *El llac dels cignes*, entre molts d'altres. Kirov Orchestra St Petersburg, V. Gergiev, Philips

César Cui: *La caputxeta vermella*

Cui (membre del Grup dels Cinc, juntament amb Balakirev, Borodín, Rimski-Kórsakov i Mussorgski) va escriure aquesta òpera infantil l'any 1911. Dedicada al príncep Aleksei Nikolàievitx Romanov, està basada en el celebrat conte de Charles Perrault.

Béla Bartók: *El castell de Barablava*

Òpera en un sol acte a partir de l'obra de Perrault, es va estrenar a l'Òpera de Budapest l'any 1918. D'una gran originalitat, aquesta va ser l'única que va escriure Bartók. Ch. Ludwig, W. Berry, London Symphony, I. Kertesz, Decca

Philip Glass: *La belle et la bête*

Estrenada l'any 1994, després d'*Orphée* és la segona òpera de Glass basada en el treball de Jean Cocteau. A partir de la projecció de la pel·lícula, Glass genera una nova banda sonora fent que coincideixi exactament el text amb el moviment dels llavis dels actors al film. The Philip Glass Ensemble, M. Riesman, Nonesuch

Xavier Montsalvatge: *El gato con botas*

Òpera per a infants estrenada al Gran Teatre del Liceu l'any 1948 en la qual Montsalvatge volia parafrasejar l'estil operístic del segle XVIII amb els seus recitatius, àries líriques i episodis coreogràfics. M. Martins, A. Comas, I. Monar, Orquestra del Gran Teatre Liceu, A. Ros Marbà, Columna Música

"La serena melangia comença a fer eclòsió
al fons del meu cor
i sento l'ànima de la meua vida
estremir-se en el bosc que somia"

Nuit d'étoiles, sous les voiles

Théodore de Banville / Claude Debussy

Simon Keenlyside | **Christopher Maltman** | **Malcolm Martineau** | **Kate Royal**
Josep-Ramon Olivé | **Benjamin Appl** | **Graham Johnson**
Jakub Józef Orliński | **Ruth Iniesta** | **Rubén Fernández Aguirre**
Michal Biel | **Cristina Faus** | **José Antonio Domené** | **Julien van Mellaerts**
Simon Lepper | **Carine Tinney** | **Daniel Tarrida** | **Natalia Labourdette**
Helena Ressurreição | **Aurelio Viribay** | **Irene Mas Salom** | **Cristina Toledo**
Neus Garcia Puigdollers | **Irene Liberal** entre d'altres

Tota la programació de recitals,
masterclasses i activitats a
www.lifevictoria.com
#LiedLovers

LIFE
VICTORIA
2018
BARCELONA
LIED FESTIVAL VICTORIA DE LOS ANGELES

DEL 25 DE SETEMBRE AL 23 DE NOVEMBRE 2018

Discografia

Palau 100
La Cenerentola
25.10.18

Cecilia Bartoli, William Matteuzzi, Alessandro Corbelli, Enzo Dara, Fernanda Costa, Gloria Banditelli, Michele Pertussi. Orchestra e coro del Teatro Comunale de Bolonya. Director: Riccardo Chailly. Decca. 1992.

Teresa Berganza, Luigi Alva, Renato Capecchi, Paolo Montarsolo, Margherita Guglielmi, Laura Zannini, Ugo Trama. Scottish Opera Chorus. London Symphony Orchestra. Director: Claudio Abbado. Deutsche Grammophon. 1971.

Teresa Berganza, Luigi Alva, Renato Capecchi, Paolo Montarsolo, Margherita Guglielmi, Laura Zannini, Claudio Desderi. Orchestra e Coro del Maggio Musicale Fiorentino. Director: Claudio Abbado. Memories. 1971.

Agnes Baltsa, Francisco Araiza, Simone Alaimo, Ruggero Raimondi, Carol Malone, Felicity Palmer, John Del Carlo. Ambrosian Opera Chorus. Academy of St Martin in the Fields. Director: Neville Marriner. Philips-Decca. 1987.

Joyce Di Donato, José Manuel Zapata, Bruno Praticò, Paolo Bordogna, Patrizia Cigna, Martina Borst, Luca Pisaroni. Prague Chamber Choir. SWR Radio Orchestra Kaiserslautern. Director: Alberto Zedda. Naxos. 2004.

Sonia Ganassi, Juan Diego Flórez, Roberto de Candia, Bruno Praticò, Ekaterina Morozova, Sonia Prina, Nicola Ulivieri. Coro da Camara di Praga. Orchestra del Teatro Comunale de Bolonya. Director: Carlo Rizzi. Rossini Opera Festival. 2000.

Lucia Valentini Terrani, Francisco Araiza, Domenico Trimarchi, Enzo Dara, Emilia Ravaglia, Marilyn Schmiege, Alessandro Corbelli. Chor des Westdeutschen Rundfunks. Cappella Coloniensis. Director: Gabriele Ferro. Sony. 1980.

Jennifer Larmore, Raúl Giménez, Gino Quilico, Alessandro Corbelli, Adelina Srabelli, Laura Polverelli, Alastair Milnes. Chorus of the Royal Opera House. Orchestra of the Royal Opera House, Covent Garden. Director: Carlo Rizzi. Warner. 1994.

Giulietta Simionato, Ugo Benelli, Sesto Bruscantini, Paolo Montarsolo, Dora Carral, Miti Trucactó Pace, Giovanni Foiani. Choro e Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino. Director: Oliviero de Fabritiis. Decca. 1963.

Enregistraments disponibles a Spotify
i altres serveis i plataformes de música digital

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz,
periodista i crític musical

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Autoritat Portuària de Barcelona – Bagués-Masriera Joiers –
Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. –
Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada –
Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Hoteles Catalonia –
La Fageda – Quadis – Roca Junyent, S.L.P. – Saba Infraestructures, S.A. –
Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – EPSON Ibérica, S.A.U. – Fundació Antoni Serra Santamans –
Inclos Interiorisme S.L. – Maquimpres, S.A. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes,
professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas,
Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarisses, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner,
Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

També et pot interessar...

Cloenda d'El Primer Palau 2018
Dimarts 27.11.18–20h
Sala de Concerts

Mercedes Gancedo, soprano
(guanyadora del Premi El Primer
Palau 2017)

Beatriz Miralles, piano

G. Fauré: *Le secret*

C. Debussy: *Beau soir* i *C'est
l'extase*

Y. Nakada: *Sakura Yokocyo*

R. Strauss: *Alerseelen* i *Zueignung*

R. Schumann: *Sehnsucht*

H. Wolf: *Kennst du das land wo die
Zitronen blühen*

X. Montsalvatge: *Cinco canciones
negras*

L. Bernstein: *I hate music!*

i *La Bonne cuisine*

Preu: 12 euros

Palau 100
Dimarts 05.02.19–20h
Sala de Concerts

Renée Fleming, soprano
Harmut Höll, piano

Obres de Brahms i Schubert,
entre d'altres

Preus: 30, 40, 60, 85 i 160 euros

Palau Grans Veus
Dimecres 22.05.19–20h
Sala de Concerts

Diana Damrau, soprano
Xavier de Maistre, arpa

Lieder de Mendelssohn,
Rachmàinov... i altres obres
instrumentals

Preus: 30, 40 i 60 euros